

1894-05-17

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 26

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10764>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙ Η ΣΥΝΑΦΟΝΗ ΠΡΟ ΔΕΥΤΕΡΙΑ

Ετήσια ἐν Κύπρῳ Στάσις ..... 8.
Ἐν τῷ ἑσπερίῳ " 10
Ἰὰ τὴν ἀγορὰν δέον νὰ γινῆται πρὸς τὸν
κόστην, ὡς καὶ πῖττα ἀπόδειξις πληρω-
σῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης/
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

ΕΙΣΟΔΙΟΙΣ ΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄθροισμα τῶν προσημασθέντων
Νεῦ ἔθροισμα καταχωρίζονται δωρεάν
Ἡ σύνταξις δὲν ἐπιβύνηται διὰ τὰς γυ-
μασι τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ.

Πανταχοῦ, μάλιστα δὲ ἐν ταῖς πε-
πολιτισμέναις χώραις οἱ γεωργοὶ τυ-
γάνουσι δαψιλοῦς προστασίας ὑπὸ τῶν
Κυβερνήσεων. Οὕτως ἐπ' ἐσχάτων ὁ
αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, ὡς βα-
σιλεὺς τῆς Πρωσίας ἐν τῷ ἐναρκτη-
νίῳ αὐτοῦ λόγῳ, τῷ ἀπαγγελθέντι ἐν
τῇ πρωσικῇ βουλῇ φωνῆν ὑψώσεν ὑ-
πὲρ τῆς ἐν τῇ γῶρᾳ γεωργίας. Ὑπέ-
σχετο, ὅτι ἡ Κυβέρνησις αὐτοῦ θὰ ἐ-
νεργήσῃ ὑπὲρ τοῦ καταρτισμοῦ Καθολι-
κοῦ Γεωργικοῦ Σωματείου. Σκοπὸς
τοῦ Σωματείου τούτου θὰ εἴη ἡ προ-
στασία τῶν γεωργικῶν συμφερόντων
καὶ ἡ πορασκευὴ πάντων τῶν μέτρων,
τῶν συντελούντων εἰς ἐμπέδωσιν καὶ
ἀνύψωσιν τῆς γεωργικῆς πίστεως καὶ
εἰς ἄριστον τῶν καταρτίσεων, τῶν κα-
ταλλιθουστῶν τὰ κτήματα.

Τοιαῦτα βουλευόμενα καὶ σκίπτον-
ται καὶ οὕτω πράττουσιν οἱ ἀρχόντες
χωρῶν οἱ θέλοντες νὰ προαγάσῃ
εἰς πλοῦτον καὶ εὐημερίαν τοὺς λα-
οὺς καὶ ποθοῦντες νὰ ἴδωσιν ἐν τῷ
κράτει αὐτῶν ἀκαμαίων καὶ ἐμπέδων τὸν
ἀληθῆ πολιτισμὸν. Ἡ προστασία τῆς
γεωργίας εἶνε τὸ πρῶτιστον τοῦ ἀρ-
χόντος καθήκον, διότι ἀπὸ ταύτης ἤρ-
ξατο προΐων ὁ πολιτισμὸς καὶ ἐπ' αὐ-
τῆς ὡς ἐπὶ βῆθρον ἰσθίδεται ὁ πετολι-
τισμένος βίος, ὡς εὐλόγως ἡ γεωργία
βωρεῖται ἡ δύναμις ἡ ρυθμιζοῦσα τὴν
κανονικὴν τῆς κοινωνίας ἐξέλιξιν. Διὰ
ταῦτά ἡ γεωργία « καὶ ἐλαφροῦθ
« ὡς θεῖον δῶρον. Οἱ θεοὶ αὐτοὶ ἐξέ-
« ξάν τὸ βροῦν εἰς τὸ ἄροστρον καὶ με-
« τῶν δούμῳ μετὴν σὺστᾶσιν τοῦ γά-
« μου καὶ τοὺς πρῶτους νόμους. Τὴν
προστασίαν τῆς γεωργίας τῆς προϋ-
τῶν τεχνῶν ἀναλαμβάνει ἐν Γερμανίᾳ
τῆς γῶρᾳ ὁ Ἀνώτατος Ἀρχων. Ὑ-
πὲρ αὐτῆς ζῶντᾳ καὶ θερμῇ ἐγερταί
ἡ μέριμνά Του καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐκ-
τελεῖ τὰς εὐχὰς τοῦ Βασιλέως, ἀμ-
βουλευμένη δὲ καὶ συμπράττουσα
Αὐτῷ πράξει καὶ ἀναπτύσσει τὰς
παραγωγικὰς δυνάμεις τῆς γῶρᾳ.
Θέλουσι νὰ οἰκοδομήσωσιν αἰωνό-
βιαν οἰκονομίαν καὶ διὰ τοῦτο ἰρ-

χονται ἀπὸ τῶν βῆθρων. Θηρεύουσι
τὴν διαρκὴ εὐδαιμονίαν τῶν τὰ κράτη
καὶ διὰ τοῦτο ἐπ' ἀσφαλοῦς θηρεύουσι
νὰ ἰδρῶσωσιν αὐτήν.

Τὰς προσαίρους λαμπηρόσας, ἅς
φέρουσι ἀμύριβόλα κοσμήματα ἀπο-
στέρουσιν αἱ πατρικαὶ κυβερνήσεις ὡς
ἀπιστρέφεται ὁ τίμιος τὸ κίβηλλον καὶ
ψευδὲς. Ἄλλ' ἐνῶ τοιαῦτα ὑπὲρ τῆς
γεωργίας ἀλλαχοῦ ἐνεργοῦνται, πικρ-
ῆ μὲν οὐδέμᾳ ἀκτίς κυβερνητικῆς φρονι-
τιδος ὑπὲρ αὐτῆς ἀέτελλε καὶ ἡ κατά-
στασις τῆς γεωργίας ἐξακολουθεῖ εὐτα-
ἀναλλοίωτος κατὰ πάντα, ὡς ἀναλλοί-
ωτων εἶνε τὸ ὄλον, πλὴν τῆς οἰκονομικῆς
καταστάσεως ἀλλοιωθείσης οὐσιωδῶς
καὶ ἀκαταμάχητος ἡ ἀλλοίωσις τῶν
βαλάντια τῶν Κυπρίων ὑπὲρ τῆς συμ-
βάσεως ἐκείνης τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1878.
Ἡ τὴν πρὸς τὴν γεωργίαν περιφρόνησις
τῆς κυπριακῆς κυβερνήσεως ἐλέγχει δυ-
στυχῶς ἀτύγνυστον ὀλιγαρχικῆς τοῦ
τόπου εὐημερίας καὶ καταδεικνύει ἁ-
διαφορίαν καίριως βλαπτοῦσαν καὶ ζε-
μιοῦσαν τὴν γεωργικὴν ἡμῶν νῆσον.
Ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ οὐδέποτε ἐφρονού-
μεν, κατεχομένης τῆς Κύπρου ὑπὸ
τοῦ κατ' ἐσχόλην πρακτικοῦ ἔθνους, ὅτι
θὰ ἴδοντο οἱ Κύπριοι τοιαῦτα νὰ
ἐκφράσῃσι δίκαια παράπονα πρὸς τοὺς
Κυβερνήτας τῆς νῆσου, εὐδ' ἐπιστεῖ-
μεν ὅτι ἐπρεπὲν ἡμεῖς νὰ ὑποδεικνύωμεν
εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ πρακτικὰ ὑπὲρ
τῆς οἰκονομικῆς ἐπιδέσεως τῆς Κυ-
πρου. Καὶ ὅμως πρὸς πᾶσι τοῖς ἄλλοις
ὤφειλεν ὁ ἐγγῶρος ἑλληρικὸς τύπος,
θερμῶς τοῦ τόπου προστατῆς καὶ εὐλι-
κρινῆς τῶν ἀρχόντων συμβούλων, καὶ
περὶ τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς
νῆσου νὰ ὑψώσῃ φωνή, καὶ νὰ ἐπανα-
λαμβάνῃ ἐκάστοτε ἐπὶ ἡ ἀνάγκη τῆς
εὐκρινῆς προστασίας τῆς γεωργίας
καθίσταται τοῦ χρόνου προϊόντος ἐπι-
βλητικώτερα εἰς τοὺς ἀρχόντας τῆς
Κύπρου. Ἡ συνεχὴς ὑποτίμησις τῶν
δημητριακῶν καὶ τῶν ἄλλων προϊόν-
των, τῶν κερατιῶν τῶν εἰνῶν, τοῦ βᾶμ-
βακος καὶ λοιπῶν πείθει πάντας, ὅτι
ὀφείλομεν νὰ βελτιώσωμεν τὴν ποι-
ότητα τῶν ὑπαρχόντων, ὡς γίνεται τὰ
νῦν ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως
διανεμοῦσης σπόρους ἀνά τὴν Μικρὰν
Ἀσίαν καὶ ἀλλαχόσε, ναυῆσωμεν τὰ

εἶδη τῆς παραγωγῆς, νὰ ἐλαφρύνωμεν
ἀπὸ πολλῶν καὶ ὀλλῶν ὑποχρεώσε-
ων τοὺς γεωργούς καὶ νὰ χρηρηγήσω-
μεν εἰς αὐτοὺς πᾶν μέσον συντελεστι-
κὸν εἰς ἀνάρωσιν. Ἐνομίζομεν ἐπὶ ἡ
βραδύτης καὶ ἡ ἀδιαφορία μετὰ τῆς
ἐπαχθοῦς φορολογίας ἐξωρίσθησαν ἐκ
τῆς Κύπρου καὶ ὅμως παρὰ πάντα λό-
γον καὶ πᾶν δίκαιον ἐξακολουθοῦσιν
ὑπάρχοντα παρ' ἡμῖν ἐπὶ πρόσφαι τοῦ
τόπου ζῆμια. Εὐχῆ γενικὴ εἶνε νὰ κα-
ταλίπη ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀκχεδίαν
καὶ νὰ ἐπιλάβηται ὡς τάχιστα τῶν
γεωργικῶν πραγμάτων. Ἡ ἰδιωτικὴ
ἐνέργεια θὰ ἐπέλθῃ αὐτῇ πρόθυμος ἐπι-
κυρος. Μόνον ἐάν καταλίπωμεν τὸ ἐ-
πιπέδον ὑπὸ τῆς ἀκαταμάχητης ἀ-
τυχιστέρας ἡμέρας καὶ συμφοράς με-
γαλητέρας.

Ἡ καταργησις τοῦ πρὸς τὴν Ὑψη-
λὴν Ἠύλην ἀδικίου καὶ ἀνεπιεικεστά-
του φόρου, εἰς ὃν ὑπέκειντο τὴν νῆσον
πραγμοῦσται πληροφόρια καὶ ἀκό-
ριστος πλεονεξία, μετὰ τῆς ἐκθίμου
τῆς γεωργίας προστασίας ἀσφαλίζου-
σιν τὴν οἰκονομικὴν τοῦ τόπου ἀνάρω-
σιν καὶ καθίστασι τὴν Κύπρον ὅντως
αὐτοκράτη.

Ἡ ὀλικὴ εὐδαιμονία τῆς ἡμετέρας
νῆσου ἐγκρατεῖται εὐχὴ ἐν τοῖς ὅροις,
ὅς τὸς ἐργάζονται σήμερον αἱ παρα-
γωγικαὶ αὐτῆς δυνάμεις, ἀλλ' ἐν ἄλ-
λοις, συνοψιζομένοις περίπου ἐν τοῖς
ἔξῃς ἐν τῇ ποικίλῃ τῶν εἰδῶν τῆς
παραγωγῆς ἐν τῇ βελτιώσει τῆς ποι-
ότητος τῶν παραγομένων προϊόντων,
καὶ τῇ κατασκευῇ ὑδραυλικῶν ἔργων.
Εἰς πάντα δὲ ταῦτα δέον νὰ ἀκολου-
θησῇ ἡ εὐρύνησις τοῦ κύκλου τῶν ἀγο-
ρῶν τῆς καταναλώσεως καὶ ἡ Κυ-
βερνήσις, ἡ ἔχουσα τὴν δύναμιν καὶ
ὀφείλουσα ἐξ ἴσου νὰ προστατεύῃ καὶ
τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν
καὶ τὴν ἐμπορίαν, ἀνάγκη εἶνε ἀπρο-
φασίτως πρὸς τοῦτο νὰ ἐνεργήσῃ.

Ἔργον προνοίας, πράξιν δικαιοσύ-
νης καὶ γενικοῦ συμφέροντος πράττει
ἡ κυπριακὴ κυβερνήσις προστατεύουσα
καὶ ἐνθαρρύνουσα τὴν γεωργίαν καθό-
λου, ἀδικεῖ δὲ πολὺ ἑαυτὴν καὶ ζῆμιοῦ
πλειότερον καὶ τὰς γεωργικὰς καὶ τὰς
ἐμπορικὰς παρ' ἡμῖν τάξεις ἐμμένουσα
ἐν τῷ πλημμυεῖ ἐνεστάτῃ, ὅπερ ἐξε-

λέγεται ἐπιδεινῶν τὰς ποικίλας
δυσχερείας, πρὸς ἅς ἀπὸ τῶν γενε-
ῶν μάχεται καὶ ὅς ὦν ἀκαρπες συν-
τρίβεται ἡ φιλοπονία τοῦ καρτεροπό-
νου Κυπρίου γεωργοῦ. Δὲν ἐξαιτούμε-
θα οὔτε μεγάλα οὔτε ἀδύνατα παρὰ
τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως εὐδ' ἀξι-
οῦμεν παρ' αὐτῆς θυσίας ὑπὲρ τοῦ τό-
που, ὃν ἐκλήθη νὰ διοικήσῃ. Ἐπικα-
λούμεθα μόνον τὴν φροντίδα καὶ με-
ριμνὰν αὐτῆς, ὅπως ὑποδοθήσῃσι τὸν
ζῆλον, ἐνθαρρύνωσι τὴν φιλεργίαν τῶν
ἀγροτῶν καὶ ἐξαγάσῃσι ἀπάντας τῶν
δυσκόλων οἰκονομολογικῶν περιστά-
σεων, εἰς ἅς ἐφρίψαν τὸν τόπον αἰτία
ἐσωτερικὰ τε καὶ ἐξωτερικὰ, ἀλλ' ἐν
αἰς ὑποκαρπία σὺν τῇ ἐπιμελίᾳ
νός. Εἶνε τόσῳ ἀληθὲς ὅσα λυπηρὸν ὁ-
τε μέχρι τοῦδε οὐδαμῶς ἐμερίμνησαν
ὑπὲρ τοῦ τόπου οἱ διοικοῦντες αὐτόν,
τελοῦντα εἰς ἐπίμετρον ἐτησίως περὶ
τὰς ἐνεθήκοντα καὶ δύο χιλιάδας λι-
θῶν στερλινῶν εἰς τοὺς παράπονον Βό-
σπορον. Ἄν τοῦλάχιστον τὸ μῆμα τοῦ-
το ποσὸν ἐμεῖν ἐν τῷ τόπῳ, ἡ Κύπρος
ὀματεβάλλεν ὄψιν, ἀλλ' ἀφαιρουμένου
καὶ τόσου χρήματος ἐξ αὐτοῦ ἀπόρου
γῶρᾳ καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον ἐρημὸς
ἡ δυστυχὴς νῆσος!

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΣΧΟΥΣΑ.

Μετὰ τὴν ὀλιγαρχίαν, προεργο-
μένην ἐκ κανονικῶν ἡ ἀνομοκράτων
(συμβαίνουσῶν ἐν Κύπρῳ κατὰ ἐπτα-
ετίαν περίπου) παρετηρήθη ὅτι αὐτί-
σως ἔπειτα ἡ πολυκαρπία. Τοῦτο συν-
εῖθη ἐν Κύπρῳ καὶ τὸ 1872—73—74,
τὸ 1886 καὶ 1892—93. Ἡ φύσις
εἶνε ἀληθὲς ὅτι διὰ τοῦτου σπεύδει νὰ
συμπληρώσῃ τὴν ἑλλειψίν τῆς καὶ ν'
ἀποδώσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον διὰ τῆς
πολυκαρπίας ὅσα κατὰ τὴν ὀλιγαρχί-
αν ἐστερηθή. Διὰ τοῦτο εἶδομεν με-
τὰ τὰς καταστρεπτικὰς συνήκας ἀ-
νομοκράτων, ἀφῆνον τὴν συγκομιδὴν τῶν
σιτηρῶν ἐν τῇ νῆσῳ, τὴν οἰνοπαρα-
γωγὴν πλουσίαν καὶ καλὴν καὶ τὸν τό-
πον πληρῶμενον εὐλογίῶν τοῦ θεοῦ.
Ἄλλὰ τί σημαίνει ἐναντὶ ἀνθρώποι εἶσιν
ἀνάξιοι νὰ διαχειρισθῶσι τὴν εὐφορίαν
ταύτην; Ἐάν τις κακῶς μεταχειρίθῃ

ται τὸν τυγχάνοντα πλοῦτον, ποῖος ὁ αἴτιος; Ἐάν ὁ εργαζόμενος ἢ ὁ πρῶστατέων τὸν πλοῦτον ἐκείνον παραμυθῆται καὶ ἐξ ἀδιαφορίας ἢ εἰς ξένας χεῖρας περιέρχεται, ἢ εἰς μάτην ἀπόλλυται ἀνωρελῶς, δὲν εἶναι αὐτὸς ἡ αἰτία τῆς ἀπωλείας τοῦ ἠθσαυροῦ;

Οὕτω καὶ νῦν ἡ γεωργία ἐν Κύπρῳ, ὡς καὶ ἐπισήμως διακηρύσσεται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ὑπόκειται μὲν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὡς καὶ κατὰ τὸ 1874 καὶ 1886. Ἀλλὰ τίς ἡ ὠφέλεια τῶν τελευταίων τούτων ἐτῶν τοῦ —86 καὶ —93;

ΑΝΘΡΑΚΕΣ Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ!

Ἡ πολυκαρπία τῶν ἐτῶν τούτων παρίσχεται ἀνωρελῶς καὶ ὁ τόπος δὲν δύναται νὰ μεταχειρισθῆ αὐτὴν πρὸς τὰς βιωτικὰς χρεῖς καὶ ἀνάγκας αὐτοῦ, μὴ κατὰ τὴν φύσιν τῆς πολυκαρπίας ταύτης εὖτε εἶ ἐν δέκατον τῶν ὄσων ὠφέλεια ἢ ὀλιγοκαρπία, ἐνῶ ἀπ' ἐναντίας περιμένουμε, νὰ ἴδωμεν καὶ τοὺς κόπους ἡμῶν ἐστεμμένους ἤδη διὰ χρυσῶν σφερόνων! καὶ τὰς τε ἰδίας καὶ ἐθνικὰς ἡμῶν ὑποχρεώσεις νὰ ἀρωμαίνωμεν ἐκ τοῦ μέτρου καὶ νὰ συμπληρώσωμεν πρὸς γενικὴν εὐημερίαν.

Ἄλλ' αἱ ὠρεταὶ ἐλπίδες ἡμῶν ἀπέβησαν φρούδοι καὶ ἡ γεωργία κατήνησε σήμερον πλῆγος, ἐν μέτῳ τῆς εὐδαιμονίας συγκομιδῆς τῶν ἀπειρῶν αὐτῆς προϊόντων, ἐν μέτῳ τῆς πολυκαρπίας τῶν ἠθσαυρῶν, ὅστις ἐνίοτε συναντᾶται μὲν ἀκτινοβολῶν, περιβάλλει δ' αὐτὴν ἡ πλοῦσια καὶ ἀξιοπρῆξις λαμπρῆς αὐτοῦ τόσον, ὥστε οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς θαμβουμένοι ἐξασθενεῖσιν ἵνα κατανοήσωσι πῶς εἶδει νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτόν. Μικροῦ δαὲν ἐνταῦθα νὰ ἐρευνασθῆ ἢ κενὴ γράμμη εἶτε τοῦ πῶς θάσπεται τὸς ὀφθαλμοὺς, ἐνῶ πλάκας τοῦ ὠρεταί. Ἀλλ' εἰς ἀσπίδιστα τοῖς εἰς ἀνεμρισηθέντων εἶτε ἡ γεωργία πρῶτος εἶναι, τῆς εὐδαιμονίας αὐτῆς καὶ ἐπαθεῖ, εἶτε ὑπὸ τοῦ θύμβου τοῦ μεγάλου φωτὸς κατεχόμενος. Ἡ δὲ ἐλπίς ὡς τετυρωμένη ἐπαθεῖ κοπιῶντις παρὰ τὰς ἀγρίας τῶν ἀμειδίτων κατὰ τὴν ἐπιχρῆσιν ταύτην Ἐυρωπαίων καὶ εὐδαίμων ἐλεγχιστῶν. Οὐδὲ μὲν δύναται νὰ διακρίνη τὴν ἐλπίδα τῆς εἰς τὸν ἠθσαυρὸν ἀνανήψεως αὐτῆς. Ὁ δὲ ἀξιοπρῆξις τῆς Κύπρου λαὸς σήμερον τίθει ἐξαιτούμενος ἀρωγὴν χεῖρα ὠρεταί καὶ αὐτὸς ἐμπαθεῖται ὡς ἐλεεινὸς, ὅπως κατεργάζεται ὑπὸ τῆς πίεσης αἰ ἐλπίδων σίτου καὶ ἄλλων καρπῶν. Ὁ ἀρεταίος τῆς ἡμετέρας μετὰ τὴν μεγίστην ταλασηφικήν, δικαστικὴν, φρεσολογικὴν ἀνεμρισηθῆ κατὰ τὸν πρῶτον ἀνωρελῶς κακῶν, εἰς ἃν περιέρχεται, αὐτὸς ἢ κατὰ τὴν οἰκονομικὴν μὲν τῶν ἀνωρελῶν, εἰς τὴν ἀπαιτείται τῶν ἀνωρελῶν αὐτῶν καὶ κατήνησε τῆς ἐλπίδος ἀλλοτρίως νὰ ἐπινοήσῃ, ἐπὶ τῆς δὲ ἀνωρελῶς αὐτῶν εἶτε τῆς ἐλπίδος

τάκτου καὶ σπιθαμῆς οἰκονομίας, εἰς ἣν περιέρχονται αὐτοὺς ἢ ἐκ πάντων τούτων ἐνδεῖα καὶ βαθμυδὸν κατέρχονται εἰς τὸν τάρον, ἀνε, μάλιστα παρατάξως κηδεῖων ἢ πωπιδῶν ἀκολουθῶν εἰς τὴν ὑστάτην αὐτῶν κατοικίαν, τὰ νεκροταφεῖα, δι' ἡσυχίας δηλ. μεγάλης, ἵνα ὁ θάνατος αὐτῶν μὴν ἀγώστος εἰς τοὺς ἀδιαφόρους προστάτας αὐτῶν.

Ἰδού ἡ κατάσταση ἡμῶν! Ἰδού πέλος πάντων τὸ σημεῖον πρὸς ὃ ἀπεδείχθη ν' ἀποβλέπη σήμερον ἡ ὑπερξίς καὶ ὁ προσρισμός τῆς ἀτυχοῦς Κύπρου. Τὸ ἀπαισιῶν τούτο σημεῖον ἡμῶν εἶνε ὁ τάρος διότι ἐχομεν τὴν γεωργίαν ἀσχετοῦσαν ἐν τῇ εὐδαιμονίᾳ αὐτῆς καὶ ἐπαίτουσαν παρὰ τὰς αὐλάς τῶν ἀπλήστων. Ἡὼς νὰ πράξωμεν, ἢ πῶς νὰ καταφυγώμεν, ἀπὸ ἐν αὐτῇ τῇ εὐδαιμονίᾳ ἡμῶν ἐσμὲν δυστυχεῖς; Αὐτῇ ἢ εὐδαιμονία δύναται νὰ εἶνε ἐνδεῖα καὶ δυστυχία; Τούτο ἐναπολείπεται ἀνίγνα παρ' ἡμῶν ἀνεξήγητον, ὅπερ ὀρεῖλουσιν ὁμως νὰ λύσασαι μόνον οἱ οἰκονομῆτες ἡμῶς.

ὁ παρατηρητής

ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΔΑΛΤΗ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ

Ο κ. Γλαδστον ἐν μακρᾷ διαλέξει, ἢ ἔσχε μετὰ τῆς βασιλίσσης τῆς 19 Φεβρουαρίου κατέθηκε τὴν παραίτησίν του ἢ βασιλίσσα δεξαμένη αὐτὴν ἐξέφρασε τὴν λύπην τῆς ἐπι ἐδελπε τὸν κ. Γλαδστον ν' ἀποχωρῆ. Ο κ. Γλαδστον συνέστησε τῇ βασιλίσσῃ τὸν Λόρδο Ρότβερν, ὅστις καὶ ἐκλήθη ἀμέσως εἰς Οὐίνδσορ.

Ἡ ἄλλοι φρονεῖσιν, ὅτι οἱ Ἰρλανδοὶ βουλευταὶ ὡς καὶ οἱ ἰρλανδοὶ στέλεχος ὡς ὁ λόγος τοῦ Γλαδστον τὸν Λόρδο Ρότβερν, ὅστις καὶ σφραγιστῆν νὰ διαδεχθῆ τὸν κ. Γλαδστον.

Ὁ Λόρδος Κιμπερλεὺ διωρίσθη ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, ἀπὸ τοῦ Λόρδου Ρότβερν, ὁ δὲ κ. Μέρλεϋ ὑπουργὸς τῶν Ἰνδιῶν.

Τὸ ὑπουργικὸν ἐκροποτικὸν ὡς ἐξῆς: ὁ Γλῶ. Μέρλεϋ ἔλαβε τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἰρλανδίας, ὁ κ. Φόουλερ τὸν πρῶτον τῆς ἐξελίξεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων, διωρίσθη ὑπουργὸς τῶν Ἰνδιῶν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Λόρδου Κιμπερλεῦ διωρίσθη ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, ὁ κ. Λόρδος Λέφρεϋ ἀρχιπρωθυπουργὸς τῶν δημοσίων ἔργων καὶ κτιρίων διωρίσθη τοιοῦτος τῆς τοπικῆς διοικήσεως, ὁ δὲ κ. Γεώργιος Ρόσελ διωρίσθη ὑπουργὸς τῶν δημοσίων ἔργων.

Ὁ Λόρδος Ρότβερν σὺν τῷ ἀξίωματι τοῦ πρωθυπουργοῦ καθίσταται καὶ πρῶτος Λόρδος τοῦ ἠθσαυροβουλίου, ἀναλαμβάνων καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ μεγάλου στρατηγόφρακτος. Ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς τῶν κοινότητων

ἀπρᾶνεται εὐεχρῶς ὑπὲρ τῆς ἀναθέσεως τοῦ πρ. ὑπουργικοῦ ὄχι μόνον εἰς τὸν Λόρδο Ρότβερν, ἐκ τῆς μερίμνης μετ' ἧς κηδεῖται τῶν συμφερόντων τοῦ κράτους. Ὡσαύτως καὶ οἱ ἀντιπαρνελικοί ὑποστήριζον τὴν ἐκλογήν τοῦ Λόρδου Ρότβερν, ἐνῶ ἄρ' ἐτέρου οἱ παρνελικοί, οἵτινες κατήγροσσι πρῶτος τὸν κ. Γλαδστον ἐν τῷ Ἰρλανδικῷ ζητήματι, καταπολεμοῦσι ταύτην κατηγορηματικῶς.

Ὁ Ἰρλανδικὸς Φίλιππος Ἰρμροζ κόλης Ρότβερν ἄγει σήμερον, ἡλικίαν 47 ἐτῶν. Τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας ἄγων, ἐκλήθη σήμερον διὰ τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὴν ἔδραν ὀμοτίμου τοῦ κοινοβουλευτικοῦ σταδίου κατήρξατο τῷ 1871 ὑπὸ τὸν κ. Γλαδστον, μετὰ δέκα δὲ ἔτη διωρίσθη ἐν τῷ ὑπουργικῷ Γλαδστον ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, ἀποχωρήσας ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τῷ 1883. Τῷ 1886 ἦν ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ὑπὸ τὸν κ. Γλαδστον, τότε δὲ κατεκλήθη τὴν γενικὴν συμπάθειαν διὰ τῆς σταθερᾶς αὐτοῦ ἐν τοῖς δυσχερεῖσι ζητήμασι πολιτείας. Τέλος δὲ κατὰ τὸν Αὐγουστον τοῦ 1892 ἐισήλθεν εἰς τὸ ὑπουργικὸν Γλαδστον ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἐν μέσῳ μεγάλων δυσχερειῶν.

Ἐν τῷ ἡμετέριῳ Λόρδῳ ἀπαντᾶ τηλεγράφημα ἐκ Λοδίνου, καθ' ὃ κατὰ τὴν ἐπισημοῦσιν ἡμετέρας τῆς παραίτησεως τοῦ κ. Γλαδστον εἰς μέρην τῆς ἀνάστης, ἢ τελευταία αὐτῆ ἀπειμὲν αὐτῷ τὸν τίτλον ὀμοτίμου, ἀλλ' ὁ κ. Γλαδστον ἠρτήθη νὰ δεχθῆ αὐτόν.

Ἐν τῷ αἰτίῳ τῆς παραίτησεως τοῦ κ. Γλαδστον ἦν καὶ ἡ ἐξασπίνησις τῆς ὁράσεως αὐτοῦ, πάσχοντος ἐκ γλαυκώσεως.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τῆ 1) 13 Μαρτίου ἐγένετο διὰ ψηφιστικῆς ἢ ἐκλογῆς τῶν μελῶν τοῦ Δημοσίου Συμβουλίου Βασιλῶν καὶ Ἀμμοχώστου, ἀνεδείχθησαν δὲ ὡς τοιαῦτα ἐκ τῶν δέκα καὶ τριῶν προταθέντων ὑψηφιστῶν ἐξ ἡμετέρας, ἦται οἱ κ. κ. Β Τράβερς διοικητῆς, Ε. Λοῦ, Σ. Μ. Ἐμριεζῆς, Χρ. Λοῖζου, Λουκάς Γεωργίου καὶ Νικόλαος Παπαδόπουλος. Τῆ προχθὲς πέμπτη, προῦκειτο νὰ γείνη ἡ ἐκλογή τοῦ προέδρου καὶ ἀντιπροέδρου, ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὸν ὅρον τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν Συμβούλων νόμου, ὄρεται εἰς ἑκάστον ν' ἀποδείξη, ἐὰν ἔχη τ' ἀπαιτούμενα πρὸς τοῦτο πρόσωπα, ἀπεβλήθη αὐτὴ μέχρι τῆς σήμερον.

Καθὰ ἀληθευοῦσιν ἡμῶς, ἀπὸ τῆς περὶ ὧσεως τῆς τοῦ ἐκκαθάρσιν τοῦ στοιμίου τοῦ λιμένος Ἀμμοχώστου ἐργασίας, ἦτις διήρξατο κατὰ τὰ εἴη 1892 καὶ 94 καὶ ἐτελείετο ὑπὲρ τῆς

150 ἀγγλικῶν λίρας εὐδαίμων πλέον κίνδυνος ὑπάρχει διὰ τὰ εἰσπλέντα καὶ ἐκπλέντα μικρὰ πλοῖα. Καὶ ἀκόμη παραινόμεθα ὅτι δὲν ἐπιελθόνται λιμενικὰ ἔργα!

Τὴν παρελθούσαν τρίτην ἦγε τὴν ἐπέσειον τῶν γενεθλίων τοῦ ὁ βασιλεῦς τῆς Ἰταλίας Ἰουμπερτος, διὸ τὸ ἐνταῦθα Ἰταλικὸν προξενεῖον, ἐδέχετο ἐπισεφείας τῶν ὑπακόων τῆς. Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ο κ. Α. Λιασιόης, βουλευτῆς Ἀρνακίς Ἀμμοχώστου προῦτει ἐν ἐσχάτως ψηφισμα ἐν τῇ Βουλῇ περὶ ἐπιβολῆς βαρῆς δασμοῦ ἐπὶ τῶν εἰσαγόμενων ἀλεύρων ὁσάκις ὁ τόπος δὲν ἔχει ἀνάγκην τοιοῦτων, ὅπερ ἀπεδέχη ὀμοψήρως τὸ Συμβούλιον, ἦδη δὲ ὑπολείπεται νὰ παρουσιάσῃ ἡ Κυβέρνησις τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον.

Ἀπερασίθη ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Εξουχότητος τοῦ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ ὅπως αἱ ταινίαι τῶν 10 παρῶν τεταῶσιν ἐν ἐνεργείᾳ ἀπὸ τῆς 1ης προσεχῶς Ἀπριλίου.

Ἐκφραζόμεν εὐσεβῶς τὰς ἐγκρατίους εὐχαριστίας τῶ Ἀνωτάτω Ἀρχόντι τῆς ἡμετέρας, καθὸ πανυ εὐμενῶς εἰσακούσαντι εἰς τὴν δικαίαν αἴτησιν τῶν ἰρημεριδογράφων.

Ἡ Ἀγγλικὴ ἀπειρία τῆς πρῶτου οὔσης ὑπέστη δεινὸν τραῦμα ἐν τῷ θανάτῳ τοῦ εὐγενοῦς νέου κ. Ε. H. Thomas, γραμματικῶς παρὰ τῆ ἀρχιγραμματικῆς, συμβάντι τὴν παρελθούσαν τρίτην.

Αἰτιοδρομιαὶ Ἀρνακίς θά λάβωσι χάριν τῆς 1ης καὶ 2ης Μαΐου, τὴν τοιαύτην καὶ τετάρτην τοῦ Πάσχα.

Ἀρίκετο διὰ τοῦ παρελθόντος ἀστυρικῶς ὁ κ. J. R. v. Millingen, ὅστις διωρίσθη διευθυντῆς τῶν ἐν Κύπρῳ πρακτορείων τῆς αυτοκρατορικῆς ὀθωμανικῆς τραπέζης.

Ο κ. Γλόττωπ διωρίσθη διοικητῆς Κυπρείας. Εἰς τὴν θέσιν Κεντρικοῦ Ταυτοῦ τῆς ἡμετέρας θεωρεῖται πιθανώτατος ὁ διορισμός τοῦ Γελῶνου Ἀρνακίς κ. Μέρτον.

Τὸ κ. Γλόττωπ λίαν ἐπαθῶς προαχθῆτι ἐκροχόμεν τὰ συγχαρητήρια ἡμῶν.

Ἄλλοτε τῆς ἡμετέρας πόλεως ὁ ἐν Ἀλεξανδρίᾳ διαμένων ἡμετέρος συμπατριῆς κ. Α. Γαίμου ἀποφράξετε τῆς Ἀγγλίας.

Διά του τελευταίου γαλλικού ατμο-
βλήτου διήλθεν επίσης εντεύθεν ο κ.
Βασίλειος Μυστακίδης απερχόμενος
εις Ζιντςφελή του νομού Αδάνων της
Β. Συρίας ως αντιπροσωπός του εν
Γαλλία) πόλεως υπουργείου της παιδείας
και του αυτοκρατορικού μυστείου κατά
της αὐτοῦ γεννησιμίας ἀνασκαφάς.
Ἡ ἐμπιστοσύνη αὐτῆ, γράφει ὁ Νεο-
λόγος δι' ἧς ὁ κ. Μυστακίδης περιβά-
λεται δια τῆς εἰς αὐτὸν τὸ δεύτερον
ἤδη ἀναθέσεως τοιαύτης ἀποστολῆς,
ἀποτελεῖ λίαν τιμητικὴν διακρίσιν,
ἀνταποκρινομένην εἰς τὴν ἐκ τῶν
γνώσεων αὐτοῦ ἀπρέρουσαν εἰς τὴν
εἰς τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν εὐσυνει-
δησίαν περὶ τὴν τοῦ καθήκοντος ἐπι-
πλήρωσιν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΥΠΟ Γ. ΛΟΥΚΑ
(Συνείχετα ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.)

Ἄλλὰ θύναται εἶπε ἡμῖν ὅτι καὶ τὰ
γράμματα καὶ αἱ ἐπιστήμαι πολλὰκις
ἐν τῇ κακῇ τοῦ ἀθρώπου φύσει κα-
θίστανται ἀχρηστὰ, μὴ δυνάμενα νὰ
μεταβάλωσιν αὐτήν, τῆς κακίας φύσει
ἀνθισταμένης κατα τῶν ἀγώνων καὶ
προσπαθειῶν τοῦ ἀθρώπου, καὶ ἐπο-
μένως ὁ παῖς, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, θέ-
λει ἐμμένῃ εἰς τὰ τῆς ἐαυτοῦ φύσεως
καὶ ρεπή ἀναπτυσσόμενος κακῶς. Πρὸς
ταῦτα δεῖ νὰ προσέξωμεν αὖτις τὰ
ἑξῆς, ὅτι ὁ ἀθρώπος πλασθεὶς ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ, ἐξ ἀκολοθεῖ πολλὰπλασιάζων
τὸ γένος αὐτοῦ καὶ κατέχων τὰ διάφορα
μέρη τῆς γῆς. Ἄλλ' ἡ φύσις αὐτῆ τοῦ
ἀθρώπου ἐξ ἀκολοθεῖ ἀρχαίᾳ ἢ αὐτῇ
ἐκτοτε ὑπάρχουσα ἐν τῷ κόσμῳ ἢ διε-
κρίθη ποτὲ καὶ ἐξηλεσθη, ἔλαβε δὲ
οὕτως εἶπε ἡμῖν νῦν ἀνάπλασιν; Ἐν ἄλ-
λαις λέξεσιν ἡ ἀθρώπος ὑπαρξὶς ἐκ-
τοτε ἀλληλοδιαδόχως μεταβαίνουσα,
ἐπανέρχεται εἰς νῦν ζωὴν ἢ αὐτῆ ἢ
τὸ πρῶτον πλασθεῖσα, ἢ ἀπώλετο εἰς
γενικὴν τινὰ τοῦ σύμπαντος ἀλλοίω-
σιν ἢ καταστροφὴν καὶ ἐπέσασα δι'
αὐτομάτου πλάσεως ἐπανήλθεν εἰς νῦν
αὐπαρξὶν διάφορον τῆς πρώτης; Τὸ
καθ' ἡμᾶς, εἰ καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ εἰ-
σοδύσωμεν εἰς τα περὶ τοῦ ζητήματος
τούτου σχετικά ζητήματα τῆς ἰστο-
ρίας καὶ τῆς φιλοσοφίας, ἀποφαινομε-
θα μόνον ὅτι ἐστὶν ἡ αὐτῆ ἢ ἀνθρώπι-
νος ὑπαρξὶς ἢ πλασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πλά-
στου, ἢ αὐτῆ ἐκείνη τῆς πρώτης ἐκεί-
νης πλάσεως τοῦ ἀθρώπου κατα δια-
δοχὴν μεταβαίνουσα μέχρι σήμερον.
Οὕτως τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξέως αὐ-
τῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δημιουργηθείσης
ἐποῖα αὐτῆ πρὸς τὰς ἐμοειδέας αὐτῆς
ἐστὶ; ἐν συγκρίσει αὐτῆ πρὸς τὰς ἐμοει-
δεῖς ὑπαρξέως αὐτῆς ἐστὶ καθ' ἑαυτὴ ἢ αὐ-
τῆ καὶ ὁμοία; Ὁ Πλάστης δηλ. ἐδημι-
ούργησε φύσιν κακὴν καὶ φύσιν καλὴν ἐν
τῷ ἀνθρώπῳ; Ἡ κακία καὶ ἡ ἀγαθότης

συυπῆρχον ἀμείσως ἅμα τῇ πλάσει
τοῦ ἀθρώπου; ἢ τὸ ἐν πρῶτον καὶ τὸ
ἔτερον ἕτερον ἐγένοντο; τὸ μὲν δηλ.
προηγήτο καὶ τὸ δὲ εἶπειτο ἢ τὸ ἐν ἐ-
ξηρτηται ἐκ τοῦ ἑτέρου;

Ἐπιταῦθα καταφεύγοντες εἰς τὴν ἀ-
ρχαίαν τῆς θεολογίας, διακρίνομεν καὶ
τὴ ὑπαρξὶν ἰδίως τοῦ ἀθρώπου ἀγα-
θὴν καὶ πᾶντων τῶν δημιουργημάτων,
οὐδ' αὐτῶν δὲ φαίνεται παρ' αὐτῆ παρα-
δεκτὴ καὶ ὑπαρξὶς τοῦ κακοῦ. Κατ'
ἄλλο δὲ φιλοσοφικὸν σύστημα παρα-
δεκτέον φύσιν ἀγαθὴν καὶ φύσιν κα-
κὴν. Τὸ πρῶτον σύστημα ὅμως ἐστὶ
παρ' ἡμῖν, τὸ ἰσχυρότερον, τὸ καὶ λο-
γικώτερον καὶ τὸ παραδεκτότερον, τὸ
δὲ δεύτερον ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἀγαθό-
τητα τοῦ δημιουργοῦ καὶ προσπίπτει
αὐτῷ ἀτέλειαν, βουληθέντι τάχα ἵνα
ἡ κακία συμπερίσταται τῇ ἀγαθῇ
ὑπαρξί. ἀνευ σκοποῦ ἀνευ ὠφελείας
τοῦ ἀθρώπου, μᾶλλον δὲ πρὸς ὄλεθρον
τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξέως. Ἡ κακία
καθ' ἡμᾶς ἐστὶ ἀποτελεσμα καὶ οὐχὶ
προηγούμενον. Αὐτῆ πηγάζει ἐκ τῆς
μεταβληθείσης θελήσεως τοῦ ἀν-
θρώπου καὶ ἐλευθερίας, ἢ ὁ Πλάστης
ἐνέτηκεν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Διὰ
τοῦτο καὶ κατα τὴν Γραφὴν τὸ
μυστήριον τάγμα ἐκείνο τοῦ Κωσφοῦρου,
ἢ ἀγγελικῆ αὐτῆ τὸ πρῶτον πλάσις τοῦ
Θεοῦ κατόπιν ἐνεργησθη τοιαύτη εἰς
τὸν κόσμον καὶ κατόπιν ἐξέπεσαν ἀπὸ
τοῦ ἀθρώπου ἐπὶ τὴν ἡμῶν τοῦ Δημι-
ουργοῦ καὶ περιέπετε εἰς τὴν ἀμαρ-
τίαν. Ὁ ἀγαθὸς δὲ Θεὸς δὲν ἤτο δυ-
νατὸν νὰ περιελίσθη ἐν τῇ βουλήσιν
αὐτοῦ εἰκόνη καὶ κακὴν φύσιν, ἀγαθὸς
ὢν δὲν ἤτο δυνατὸν τὸ κατ' εἰκόνα
ἐν αὐτῷ καὶ ἐμοίωσιν πλάσμα νὰ φαν-
τασθῆ τις ἐξέχον καὶ τὴν κακίαν. Πα-
ραδεκτέον λοιπὸν τὸν ἀνθρώπον γεγε-
νημένον κατὰ βαθμοὺς φύσει ἀγαθὸν
καὶ οὐχὶ φύσει κακόν.

Ἢ ἂν ὅμως εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι
ἀρχῆθεν ἐγενώμεθα κακῆς ἢ σαρβίτης
φύσεως, τί ἡδυνάμεθα ν' ἀντιτάξωμεν
κατὰ τῆς ὑπαρξέως ἡμῶν, κακῆς φύ-
σεως; Πῶς ἡδυνάμεθα νὰ πολεμήσωμεν
τὸν Πλάστη, ἡμῶν ἢ μεταποιήσω-
μεν τὴν ἀμεταποίητον ἡμετέραν φύ-
σιν; Ἐκ πείρας μὲν ἀπεδείχθη ὅτι
«φύσιν κακὴν μεταβαλεῖν οὐ ρᾶδιον»,
ἀλλ' ἡ φύσις αὐτῆ ἢ κακὴ νοητέα, ἢ
κακῶς μεταποιουμένη δηλ. ἢ ἐκπίστα-
σα, ἢ ἐκ τῶν περιστάσεων ἢ τῆς κα-
κῆς χρήσεως ἀλλοιωθεῖσα ἢ μεταβλη-
θεῖσα ὡς τὸ τάγμα ἐκείνο τοῦ Κωσφο-
ρου, τὸ μεταβλήθη καὶ τὸ ἐπέσαν,
ἀντιπροσωπεύσαν δὲ μετεπειτα πᾶσαν
κακίαν, ἐνῶ πρὶν, ὑπηρετοῦ τῷ Θεῷ,
ὑπὸς ἢν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ,
ὡς οἱ λοιποὶ ἄγγελοι αὐτοῦ. Ἀπελπί-
σῶμεν ὅτι ὄντως τῷ ἔχοντι ἐν ἑαυτῷ ἐλατ-
τωμά τι καὶ βουλομένῳ ἵνα ἐπιπέρη
μεταβολὴν ἢ διορθώσιν τοῦ ἐλαττω-
ματος τούτου, ἀκούει ὀριστικῶς, ἢ νο-
μίζει ὅτι τὸ κακὸν αὐτοῦ δὲν μεταβάλ-
λεται διότι εἶλε φυσικόν. Ἄδικον τῷ
ἀνθρώπῳ, παραδεχόμενῳ τὴν ἐν ἑαυτῷ
ἀνεκείνην ὑπαρξὶν πονηρῆς φύσεως, εἰ

ἢ ἐξαρτῶνται καὶ πηγάζουσι τὰ πλεί-
στα ἐν τῷ κόσμῳ. Ἀδικώτερον
δὲ μᾶλλον τὸ μὴ παραδεχθῆναι τὴν
ἀγαθὴν βουλήσιν τοῦ Θεοῦ, ἐγγλει-
σθεῖσαν ἐν τῇ ἐαυτοῦ εἰκό. διὰ τοῦ
πρὸς τὸν ἀθρώπον ἑαυτοῦ ἐμψύσηματος
αὐτοῦ. Ἡ κακὴ φύσις δὲ ἐστὶν ἢ δευ-
τέρῃ καλουμένη φύσις. Πάντες λοιπὸν
οἱ ἀπὸ τοῦ Ἄδου κατὰ γένεσιν γενώ-
μεθα φύσει καλοὶ καὶ διὰ τοῦτο οφεί-
λομεν πάντες νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἡ
πρωτογόνος πλάσις ἢ ἡ τοῦ ἀγαθοῦ,
μεταβαλλομένη πᾶσι καὶ εἰς πονηρὰν
κατὰ βαθμοὺς ἀναλόγως τῆς χρήσεως
αὐτοῦ ἢ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ εὐρίσκειται,
καὶ κατὰ ταύτην δευτέρῃ φύσιν ἐν τῷ
ἀνθρώπῳ. Τοῦτο καὶ πρὸ τριῶν περί-
που χιλιετηρίδων ὁ νομοθέτης τῶν
Λακεδαιμονίων Λυκοῦργος, κατὰ τὸν
Χαιρωνεῖα φιλόσοφον Ἠλούταρχον, ἀ-
πέδειξε, σύρας ἐνώπιον τῶν Λακεδαι-
μονίων δύο σκύλακας τῆς αὐτῆς κυ-
νός, διαφόρους δ' ὑπ' αὐτοῦ ἀνατρα-
φέντας, τοῦ μὲν δηλ. ἀνέτως ἐκ τῶν
λοπιῶν, τοῦ δὲ ἐκ θηρῶν καὶ ἐν τῇ
ἀπολύτει αὐτῶν τοῦ μὲν δραμόντος
ἐπὶ τὴν προκειμένην λοπίδα, τοῦ δ' ἐ-
πὶ τὸν λαγῶν, ὡς ἦσαν ἐξωκειω-
μένοι.

Τοῦτο αὐτὸ ἀπεφάνθησαν καὶ διά-
φοροι φιλόσοφοι κειντέρων φιλοσοφικῶν
συστημάτων οἷον ὁ Λεγίτιος, ἐκλαμ-
βάνων τὴν ὑπαρξὶν τοῦ κακοῦ ἐν τῷ
κόσμῳ στερεῖν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ περιο-
ρισμοῦ τῆς δυνάμεως τῆς ἀνθρώπινης
ἐλευθερίας ὁ δὲ Σχίλλερος παραδεχό-
μενος ὅτι τὸ κακὸν δὲ ὑπάρχει ἐν τῷ
Θεῷ.

(ἀκολουθεῖ.)

ΣΑΠΩΝΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ

Ἐκομίσθησαν ἰσχυρώς ἐξ Ἑλλάδος
Ἰαπωνεὺς πρώτης ποιότητος καὶ ἀδόλου
κατασκευῆς, πωλούμενοι εἰς μετριω-
τάτας τιμας ἐν τῷ ἐνταῦθα καταστή-
ματι τοῦ κ. Γρηγ. Ν. Κυζίου.

Τὸ πρῶτον τοῦτο τῆς ἐλληνικῆς
βιομηχανίας ἐραθεύθη εἰς ἀπάσας
τάξεις αἰσείας, κατὰ τὴν τελευταίαν δὲ ἐν
Σικαγῶν ἔλθειν ἔλαβε τὸ πρῶτον βρα-
βεῖον.

ΝΙΦΑΔΕΣ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΡΩΣΣΟΙ ΥΠΕΡ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὰ Νέα τῆς Πετροπόλεως, ἀφορ-
μὴν λαμβάνοντα ἐκ τῆς ἐν Ἑλλάδι οἰ-
κονομικῆς καταστροφῆς, γράφουσιν
«Ἐν τῷ συμφέροντι τοῦ σλαβισμού,
ἢ Ἑλλάς οφείλει νὰ καταλάβῃ ἀνε-
ξάρτητον καὶ σημαντικὴν θέσιν ἐπὶ
τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου, διότι τὸ
βασίλειον τηρεῖ τὴν πολιτικὴν ἐπ' αὐ-

τῆς ἰσορροπίαν ὀρθοῦν ἢ βραδύον (ἀ
ἀνακινήθη τὸ μακεδονικὸν ζήτημα,
πρέπει δὲ νὰ λυθῆ ὑπό μόνον ἐν τῷ συμ-
φέροντι τῆς Βουλγαρίας, ἀλλὰ καὶ ἐν
τῷ συμφέροντι τῆς Ἑλλάδος, τῆς
Σερβίας αὐτῆς τῆς Ρωμανίας. Ἄλλ'
ἕνα παρὰ τὴν σπουδαῖον πρόσωπον
ἐπὶ τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου, ἢ
Ἑλλάς πρέπει νὰ εἶνε πλουσία καὶ ἰ-
σχυρά, χρῆζει δὲ πρὸς τοῦτο, στερεῆς
καὶ μονίμου κυβερνήσεως, δυναμένης
νὰ ἐργασθῆ ἡσυχαστικῶς πρὸς πληρωσὶν
τῆς ἀποστολῆς τοῦ βασιλείου».

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΦΟΠΑΣΙΜΟΥ.

Ὁ ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν
«Διαιτητικὸς σύνδεσμος Ἀγγλῶν καὶ
ξένων» σύλλογος ὑπέβαλεν ἀρτίως εἰς
τὸν κ. Γλάδστωνά ὡς πρωθυπουργὸν
καὶ τὸν λόρδον Ρόσμπερην ὡς ὑφυρ-
γόν τῶν ἐξωτερικῶν πρότασιν ἀφοπι-
σμοῦ. Ταυτοχρόνως ἐγνωστοποίησεν ὅ-
τι κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τοῦ
συνδέσμου κατηρτίσθη ἰδιαιτέρῃ
ἐπιτροπὴ ἐκ προσώπων, ἐξέχον κα-
τεχόντων θέσιν καὶ ἐπιρροὴν κεντρ-
μένων, ἔργον τῆς ὁποίας εἶνε νὰ συ-
τάξῃ ὑπόμνημα περὶ τοῦ γενικοῦ ἀ-
φοπισμοῦ καὶ νὰ ὑποδείξῃ αὐτὸ εἰς
τάς εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις.

Ο Κ. ΛΑΤΑΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου κ. Διο-
νύσιος Λάτας ἐπισκερθεὶς πρὸ τινος
τῆν πρωτεύουσάν τῆς Ἰαπωνίας ἐξε-
φώνησε τῇ βῆ Ἰανουαρίου ἐορτῇ τῶν
Θεοφανείων ἐν τῷ αὐτοῦ μνητροπολι-
τικῷ ναῷ τῆς ρωσικῆς ἀποστολῆς λό-
γον, ὅτις μεταρραθεὶς ἀμείσως ἰα-
πωνιστῆ, ἀπηγγέλη ἐνώπιον τοῦ πᾶ-
θους ὑπὸ τοῦ Ἰαπωνοῦ ἱεροδιακόνου
Συμεῖνος, τῆ δ' ἐπιστολῆν ἐκτυπωθεῖς
ἰαπωνιστῆ ἐπίσης διανεμήθη εἰς πλείστα
ἀντίτυπα πανταχοῦ τῆς Ἰαπωνίας.
Τὸ γεγονός εἶνε ὄντως ἱστορικόν.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕ

(Κατὰ μετὰρτασιν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.)

ΑΙΜΑΤΗΡΟΝ ΔΡΑΜΑ.

Ἀπὸ τινος χρόνου γεωργικὸς ἐπι-
στάτης ἐξήλκοντο τῆς γῆς ἑλκίαν, δι-
δίδε σημεῖα τῆς ἐξασθένσεως τοῦ δι-
ανοητικῶν δυνάμεω, του χωρὶς λο-
γον ἤρεσκετο νὰ ἐρίξῃ μετὰ τῆς γυ-
ναικὸς του καὶ νὰ φέρηται πρὸς αὐτὴν
ἀποτόμως καὶ βαναύτως.

Ἡ εἰρήνη καὶ συμπονεῖα, αἰτίνας αἰ-
χρὶ τοῦδε ἐβασίλευον ἐν τῇ οἰκίᾳ, πρὸ
ἐξηρνήθησαν ἀπᾶς διὰ παντός. οἱ
συναγεῖς καὶ ἀλλεπάλληλοι οὕτως
σκηναὶ ἐπέπρωτο νὰ λάθωσι θλιβερὰν
ἐκβασιν.

Ὁ σύζυγος διατελὼν ὑπὸ τὸ κράτος
θυριάδους λύσεως ἐξῆλθεν ἐκ τῆς οἰ-
κίας του καὶ ἐπανήλθε μετ' οὐ πολὺ
ὠπλισμένος δι' ὑπερμεγέθους σφυγμοῦ
ἐν τῇ οἰκτρᾷ ταύτῃ καταστάσει ὡς
ἐπετέθη κατὰ τῆς γυναικὸς του καὶ
πολλὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς τραύματα
κατηρτίσθη.

Ἡ τάλαινα ἐξερπητοῦ φρενῶν, ἐν τῷ αἵμα ἔρρει κρουνῶν ἐκ τῶν φρικωδῶν πλῆθῶν τῆς, ἔσθλην οὐκ ἔστι τὴν δύναμιν νὰ δρῶμῃ καὶ νὰ καταρύγη εἰς γειτνιαζουσάν οἰκίαν, αἰτουῖσα βοήθειαν. Ἐγὼ δὲ προσεπάθουν παντὶ σθένει ὅπως σταματήσωσι τὸ αἷμα, ὁ σύζυγός τῆς νομίσας ὅτι τὴν ἐρόευσεν ἢ τοῦλάχιστον τὴν ἐπλήρωσε θανασιμῶς τυτοκτόνητος καὶ αὐτός. Ὅταν οἱ γείτονες εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν ὅπως μάθωσι τί ἀπίγεινε μετὰ τὴν ἀπόπειραν τῆς δολοφονίας, οἰκτρὸν καὶ σπαραξικάρδιον θέαμα παρουσίασθη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν.

Ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς Νάντης τῆς Γαλλίας διακεκριμένος ἰατρός, ὄνοματι Ραπῶν, ἔκαμε χημικὰς μελέτας περὶ τῶν εὐρισκομένων εἰς τὰ παιγνίσματα μικροβίων καὶ περὶ τοῦ πέσον δύνανται νὰ μεταδοθῶσι μολυσματικὰ νόσοι εἰς τοὺς παίζοντας ἢ ἀναμιγνύοντες παιγνίσματα, ἀφοῦ προηγουμένως φέρονται τὰς χεῖρας εἰς τὸ στόμα.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΚ ΠΑΙΓΝΙΟΧΑΡΤΩΝ. Ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς Νάντης τῆς Γαλλίας διακεκριμένος ἰατρός, ὄνοματι Ραπῶν, ἔκαμε χημικὰς μελέτας περὶ τῶν εὐρισκομένων εἰς τὰ παιγνίσματα μικροβίων καὶ περὶ τοῦ πέσον δύνανται νὰ μεταδοθῶσι μολυσματικὰ νόσοι εἰς τοὺς παίζοντας ἢ ἀναμιγνύοντες παιγνίσματα, ἀφοῦ προηγουμένως φέρονται τὰς χεῖρας εἰς τὸ στόμα.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ Ν. ΕΘΝΟΥΣ. Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ (ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΔΕΜΟΥ.) ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ. ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΚΕΦ. V. Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΠΡΟΒΑΤΟΥ ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΔΥΣΧΕΡΗΣ.

—Πότε ἀναχωρεῖτε; —'Αλλὰ ἀμείψω ἐάν εἴθε ἔτοιμος. —'Αμείψω, ἐπιθύμουν καὶ ἐγὼ τοῦτο, ἀλλὰ δυστυχῶς ὑπεσχίθην εἰς τὸν ξενοδόχον νὰ τῷ χρησιμεύω ὡς ἀνάδοχος τοῦ μικροῦ του τέκνου. —'Ὡς βέβαιον ὅτι τελεσθῆναι εἰς τὰς δέκα ὥρας, ὡς ὄλιπατε δὲν. —'Ὅχι, ὄχι, αἰδέσιμώτατε πάτερ, ἔμαθον τὴν στιγμήν ταύτην παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰοῦ ξενοδόχου, ὅτι ἀναγκάσεται ν' ἀναβάλῃ τὴν βέβαιον, εἰς τὴν ἀδιαθέσιαν τῆς ἀναδόχου. —Μίλιετα, ἔσπευσε νὰ εἴπῃ ὁ Ἰερώνυμος, ὁ φημι ἐμὲ εἰς τὸν ἀλλοτὸν ἡμέτερον καὶ εὐαχρῆσαι

ὅταν παίζωσι. Πάντοτε, γράφει ὁ ἰατρός εἰς τὴν ἐκθεσίν του, καὶ ὅταν παίξῃ τις γάρην διασκεδάσει καὶ ὅταν παίξῃ μετ' ἐσῶν ἴνα τοὺς συντροφεύσῃ, πρέπει νὰ προσυλλάσσεται πρὸς τῆς κακῆς αὐτῆς συνθεῖας, διότι οὐδὲν ἔλλο κερδίζει ἢ τὴν εἰσοδήν μικροβίων.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ

Μετὰ τῶν παραδόξων παραδειγματῶν τῆς μεταδόσεως τῶν μητρικῶν ἐντοπιῶν εἰς τὸ τέκνον τὰ ὅποια ἀναφέρει ἡ ἱατρικὴ φιλοσοφία τὸ ἐπόμενον, τὸ ὅποσον ἀναγίρει μίαν ἱατρικὴν ἀμεικτικὴν ἐφημερίαν εἶναι ὁμιλοῦμενος περιεγοστός. Πράττειται περὶ γυναικὸς ἣ ὅποια, ἐν τῷ ἔγκυος, ἐπιλονεῖται μετ' ἑαυτὴν τὴν καὶ συνεπείᾳ τῆς ζωηρᾶς αὐτῆς ἐπιδοῦς, ἔκαμε πολλάς ἐβδόμαδας νὰ τοῦ ὁμιλήσῃ. Ὅταν τὸ παιδίον ἤρχετο νὰ ὁμιλή παρατηρήσεν ὅτι οὐδέποτε ἀπευθύνετο πρὸς τὸν πατέρα του. Τοῦτο ἐξηκούθη ἰκανῶς ἐπὶ πολὺ. Σήμερον τὸ παιδίον εἶνε δεκαετής· καὶ ἐν τούτοις δὲν καταρωθῆν ἀκόμη νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν πατέρα του οὐδὲ μίαν λέξιν! Τὴν ἀποστρέφον τὸ δὲν ἴσχυσαν νὰ καταδικάσων αὐτὸν ὡσεὶ καὶ ἀπειλαί, οὐτε ραβδίσμοι.

Ἡ εὐγένεια εἶνε ὑπόμνημα τῆς ἀρετῆς, ἀθάνατος καθὼς καὶ ἡ δόξα. Ἡ ἀνάγκη τοῦ θνήσκειν εἶνε ἡ μικροτέρα τῶν θλίψεων. Οἱ ἀγαπῶντες τὴν ζωὴν, φοβοῦνται τὸν θάνατον.

Ἡ ἐθνικὴ βιβλιοθήκη τῶν Παρισίων περιέχει 1,400,000 τόμους· φημίζεται ὡς ἡ μεγίστη βιβλιοθήκη τοῦ κόσμου.

Διὰ τῶν ἀγορῶν τῶν ἑκατοντάδων ὀφθαλμῶν εἶνε ὀλίγοι, διὰ τὸν πωλοῦντα εἰς ὀφθαλμὸς ἀρκεῖ.

Ἡ ἐλπίς εἶνε τὸ πλέον ὠφέλιμον, ἢ τὸ πλέον ἐπιζήμιον.

Ἡ γενναίότης ὑποφέρει τὰ κακὰ (τὰς δυστυχίας) τῶν ἄλλων, ὡς νὰ ἦτο ὑπεύθυνος αὐτῶν.

Ἡ ζηλοτυπία ἐπίβηται ἐν ταῖς ἀμφιβολίαις, γίνεται ἱρηνός, ἢ τις εὐθὺς μεταφέρει ἐκ τῆς ἀμφιβολίας εἰς τὴν βεβαιότητα.

Ἡ ζηλοτυπία εἰς κείποιον τρόπον εἶνε ἀκαία καὶ λογικῆ, ἐπειδὴ δὲν τεινέ, ἢ εἰς τὸ νὰ διαφυλάξῃ ἐν ἀγαθῶν ὁ μὲν ἀνέχει ἢ πιστεύουσι νὰ ἀπαλαύσωμεν, ἐν ᾧ φθόνος ὁ εἶνε μίαν κακία, ἢ τις δὲν δύνανται νὰ ὑπορίσθῃ τὸ καλὸν τῶν ἄλλων.

νὰ μὴ εἴπῃ τὸ ἐναντίον κατὰ προτροπὴν τοῦ ἀνεψιῦ. Ὁ Μιγὴλ σὺ λέγει τὴν ἡλικίαν, αἰδέσιμώτατε πάτερ. Δι' ὃ εὐχαριστῶν ὕμῳ τῶρα διὰ τὴν καλὴν, ἢν εἰδείκατε πρὸς ἐμέ προθυμίαν, σὺ συμβουλευῶ νὰ ἐπαρρηθῆτε τῆς καλῆς ταύτης εὐκαιρίας, καὶ νὰ λάβετε τὴν θέσιν σὺ ἐν τῇ ἀμάξει τοῦ καλοῦ τούτου Μιγὴλ. Εἶνε πολὺ διασκεδαστικός, ἀλλῶς τε, καὶ πολὺ οὐλαρῆς. Ὅλ μείνη ἀκούωντας εὐχαριστημένον ὅτι εἰς ἀνδοχὴν ἀνταμιεῖν λάβῃ παρ' ὕμῶν.

Ὁ Ἡγεμόνος Βερνάρδος Μοντεῖρ, πεπαιθῆς ἐκ τῶν λόγων τούτων δὲν ἐπεριμένη νὰ τῷ ἐπανηλοθῆ ἢ πρὸς τὴν αὐτὴν. Οὐτὼ λοιπόν, ἀφοῦ εὐχαριστήσῃ τὸν ξενοδόχον, ἔσπευσε ν' ἀναβῆ ἔπι τῆς ἀμάξης τοῦ πανούργου Μιγὴλ.

Ὁυτος δ' ἐνός ἀλματός, εὐερέθη ἐπὶ τῆς ἔδρας του, ἤρπασε τὰ ἴνια, ἐκρότησε ζωηρῶς τὴν μάστιγα καὶ ἠ ἤμιονος ἀνεχώρησε καλπάζουσα ἐν τῇ ὁδῷ τῇ ἀγορῇ εἰς Λισβῶνα. Ὁ καλὸς ἱερεὺς δὲν παρετήρησε ποσῶς ὅτι ἡ ἀμάξις, ἔλαβε ὅλως ἐναντίαν διεύθυνσιν ἐκείνης, ἢν ὤρετο νὰ ἀκολουθῆσθαι. Ὅτε ὁ Μιγὴλ ἀρίκτετο εἰς τὰς τελευταίας οἰκίας τοῦ Οὐνγάλας, ἐκράτησε τὴν ἡμιονόν του. —Τί συμβαίνει, λοιπόν, ἠρώτησεν ὁ Ἡγεμόνος. —Τίποτε, αἰδέσιμώτατε, πάτερ Βερνάρδος Μοντεῖρ. Ἡγεμόνος τοῦ κλήρου τῆς Παναγίας τῆς Ἀρχαί, τίποτε δὲν εἶνε ἄρχαί, τίς φέρει

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ Μ. Σ. ΕΜΦΙΕΤΖΗ. ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΛΑΡΝΑΚΟΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Σπουδαίαν ἔλλειψιν ἀνέλαβε νὰ πληρώσῃ ὁ κ. Μ. Σ. Ἐμφιετζίς, συστήσας δι' ἀμαξῶν τακτικὴν συγκοινωνίαν μετὰ Λάρνακος — Ἀμμοχώστων. Αἱ ἀμαξίαι τοῦ κ. Ἐμφιετζί δὲ σκρίνονται διὰ τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα αὐτῶν, σύρονται δὲ ὑπὸ ἵππων πρώτης δυνάμεως καὶ ταχύτητος. Τιμαὶ εἰσιτηρίων ἀπιστεῦτως εὐθηνάι. Ὁ σταθμὸς ἐν Λάρνακί ἐν τῷ πανδοχείῳ τῶν Κυρίων Κων ἀδελφῶν Ἰ. Δημητρίου.

Εἰς τὸ καταστήμα ΚΑ. Σ. ΚΡΑΜΒΗ ΟΔΟΣ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ ΕΝ ΣΚΑΛᾷ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ

ΑΓΓΑΙΚΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ τὸ στερεώτερον καὶ εὐθηνότερον τῶν μέχρι τούδε εἰσαχθέντων, πωλούμενα εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμού. ΕΠΙΑΝΩΦΟΡΙΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ. ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΚΑΛΤΣΑΙ, ΦΛΑΝΕΛΛΑΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ. ΜΥΡΑ ΤΩΝ ΚΑΛΗΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ATKINSON, GOSNELL ΔΗΜΥΡΑ, ΚΟΝΣΕΡΒΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ. Λίαν προσεχῶς ἀναμένεται λαμπρὰ συλλογὴ ΕΑΡΙΝΩΝ ΚΑΣΜΙΡΙΩΝ. Χρῶμα καὶ ποιότης, ἐκλεκτότατα. Τιμαὶ εὐθηνόταται.

ἐρχεται νὰ ζητήσῃ τὴν εὐλογίαν σου, καὶ μὴ κρίνῃ τινὰ θέσιν παρὰ τὸ πλευρὸν σου, εἶπεν ὁ Σιβασιανός ἀναβαίνων ἐπὶ τοῦ ὄχηματός.

VII Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὁ δερματοπρόβητος, ὡσεὶ πληθῆς ὑπὸ κεραινοῦ μοῦλε ἤθουντο ν' ἀναπνεύσῃ, ἐνοήσας δὲ τὴν οἰνήν αὐτοῦ θέσιν, ἐτήρησε ἄκραν σιγήν, καὶ ἀρῆκε τὸν ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον νὰ καθίσῃ παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτοῦ Ὁ Μιγὴλ ἀφ' ἐτέρου δὲν ἐκράτειτο ἀπὸ τὸν γέλωτα, διὰ τὴν ἐπιτυχὴν καὶ κομικὴν ἔκδοσιν τῆς σκηνῆς.

Μετ' ὀλίγον ἀρίκτετο ἔμπροσθεν τοῦ ξενοδοχείου τοῦ μεγάλου ἁγίου Ἀντωνίου, ὁ δὲ δερματοπρόβητος πάντοτε εἰσώπα. Καθ' ἣν δὲ στιγμήν ὁ Ἰοσὴ Μαχάδος παρουσιάσθη, εἰς τὸ βλέμμα ἐνός τῆς ἀμάξης, ἀνεγνώρισε τὸν Βερνάρδον Μοντεῖρ, ὅστις ἐρίκετο σκυθρωπὸς, τετραραμμένος καὶ σιωπηλός, εἰς δὲ τὴν ἐρώτησίν του· Αἶ, καλὰ! Πῶς εὐερίσκεθε τῶρα, αἰδέσιμώτατε; Ὁ ἀτυχῆς Ἡγεμόνος ἀνεγείρασε τὸ βλέμμα μετ' ὄργης: —Σπείρα δολίων ἀνθρώπων, ἀνέκραξε. Τί ζητεῖτε ἀπὸ ἀνθρώπων, ὅστις δὲν ἔχει μέσον νὰ ὑπερασπισθῇ, ἀρῆσατε με ἡσυχῶν. —Βλέπετε εἶπε τότε ὁ Σιβασιανός, δὲν συμβαίνει ἄκριβως ὅτι σὺς εἶχαν εἴπῃ; Ὅταν τέλος δυνθῶ νὰ θέσω χεῖρα ἐπὶ τοῦ καλοῦ τούτου προσφίλου μοι θεοῦ, μετὰ τίναν ἔσαν, ἢ κατὰ τῷ ἐπίρχεται, ὅς ριδίοποτε ζῶ-

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Σίτος, πρὸς γρ. 20-23 τὸ κοιλόν. Κριθὰς, πρὸς γρ. 40-44 Ὅρος ὁ ἐντόπιος, πρὸς γρ. 30 Σησάμια, πρὸς γρ. 3 τὴν ὀκάν. Σταφίς μαυρὴ πρὸς γρ. 45 παρ. ἡ ὀκάν. Σταφίς βραχὴ πρὸς γρ. 35 παρ. ἡ ὀκάν. Χαμβ. κόσπος πρὸς γρ. 1 καὶ 35 παρ. τὴν λίτραν. Βαμβ. κάσι, πρὸς γρ. 14-16 τὴν λίτραν (ὄκ. 1)2. Βρωμ. η, πρὸς γρ. 13 1)2 τὸ κοιλόν. Ἐλαίον, ἐσωτερικὸν πρὸς γρ. 47-47 1)2 τὴν λίτραν. Ἐλαίον ἐντόπιον, πρὸς 18 ἡ λίτρα. Ζάχαρις, πρὸς γρ. 332 τὸν σάκκον. Καφεὶς, πρὸς γρ. 20-24 τὴν ὀκάν γονδρ. Ὁρὺζι ὀν, πρὸς γρ. 190 τὸν σάκκον. Σάπων, πρὸς γρ. 6 1)2-7 τὴν ὀκάν. Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 40 1)2. Μελίαν ἀγγλικὴν γρόσια 182. Ὁ βζιμβάξ, ὁ βζιμβάκσπος καὶ ἡ σταφίς πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὁξφορδ» οἰκία τῆς Κας Αὐγούστας Κ. Χαλαμπίδου ἡ-εἰχθή νεόν ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιοκτητρίας, ἐνθα οἱ προσερχόμενοι δύνανται νὰ εὐρισκῶσι δωμάτια ὑπνου λίαν εὐρύχωρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο θὰ διακρίνῃ ἄκρα καθαρότης καὶ ἐκτακτὸς περιποίησις, διό οἱ πελάται ἐστῶσαν βέβαιοι, ὅτι θὰ μένωσι καθ' ὅλα εὐχαριστήμενοι.

Υπεύθυνος ΚΑΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΩΓΙΤΗΣ

Στύπος - ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν γίεται πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας εἰς τιμὰς λίαν συγκатаβατικάς, εἰς: ἐτικέτα, καπνοῦ, ἐνοικιαστῆρια, γραμματικὰ, γραμματῆρια, ναυλοσυμφωνητικὰ, ὀδηγητικὰ, Ἐλεωνείου, διπλῶν πα, φορτωτικὰ κλπ.

πρὸ καὶ ἀπειλητικῆ, καὶ τότε δυστυχῶς εἰς τὸν ἀνεψιόν του, μέχρι οὐ δυνήθη νὰ τὸν καθύψει διὰ τῶν ὁμιλιῶν του.

—'Ἐγὼ, θεός σου! κακοῦργε! ἄθλιε, οὐτιδανὲ ἀστυνομικὴ ὑπάλληλε, ἐγὼ, θεός σου! —Ὡ, αὐθίνα, τὸ βλέπω τέλος ὀφθαλμοφθάνω. Ὁ πτωχός σου θεός εἶνε τῷ ὄντι παράφρων, ἄξιός δὲ ἀλύσεων! —Α τίποτε δὲν ἐμεγαλοποιεῖσθε εἰς τοὺς λόγους σου, δὲν σὺς ἀναγνωρίζει πλέον καὶ σὺς ἐκλαμβάνει ὡς ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον. Ἄλλὰ, θεέ μου! μήπως ἔχετε ἀνάγκην τινὸς πρῆγματος δι' αὐτόν; Ἐάν διψῆσπῶν νὰ τῷ προσέριω προθύμως ἐν πτηρίαν οἴνου, ἀκριβῶς δὲ εἰς ἐκείνου, ὅν ἐπιτε γῆς μετὰ τῆς εὐχαριστήσεως. —Φύλαξον τὸν οἶνον σου, δι' ἄλλον τινὰ, μισοῦ Ἰουδα, ἀνεκρίθη ὁ πτωχὸς δερματοπρόβητος, ὅστις δὲν ἠννοεῖ τίποτε ἐκ τῶν συμβαινόντων καὶ ὅστις πολὺ μακρὰν ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ φαντασθῇ ὅτι ὁ ἀπιστος Ἰοσὴ Μαχάδος ὡμίλει ἐν ὄλῃ τῇ εἰλικρινείᾳ. —Ἐμπερὸς, εἶπε τέλος ὁ Σιβασιανός εἰς τὸν Μιγὴλ, ὡς προχωρήσωμεν, εἶτα δὲ ἀπευθυνθεὶς πρὸς τὸν ξενοδόχον. —Ἡ ἀμάξις, τῷ εἶπε, θὰ σὺς ἐπιστράφῃ αὐρίων πολὺ ἐνωρίς. Ἐμὰι κατὰ πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ἀνθρωπίν σου. Ὡ, ἰσὴ θεός, θέλατε μείνη ἀκούωντας εὐχαριστημένους καὶ ἀπὸ εἰς. Χαίρετε!